

Poeziyamızın Yeni il nəğmələri

Şərq təqviminə görə, bu il At ilidir. Üstəlik, bu sadə At ili deyil, od ünsürlü və daha çox “Alovlu At ili” kimi tanınır. Enerjisi, təbiəti və simvolik mənası ilə seçilən bu ilin hamımız üçün, o cümlədən qələm sahiblərimiz üçün uğurlu, düşərli olacağına inanırıq.

Unudulmaz şairimiz Səməd Vurğun deyirdi:

**İllər gəlib keçir ömürdən, illər,
İllər görməmişik bu illər kimi.**

Əminik ki, “Alovlu At ili” də xalqımızın arzularını çin edəcək, şairlərimizə gözəl şeirlər yazdıracaq. Elə ilin əvvəlinə təsadüf edən bu səhifəni də onların yaradıcılıq uğurlarına bir bardaq su aydınlığı, ilham xeyir-duamız kimi təqdim edirik.

Mən tələsmirəm

*Səməd VURĞUN,
Xalq şairi*

Dostlar, bədələri qaldırın içək!
Gecə, ulduzludur, hava da sərin.
Demirəm məst olub dünyadan keçək...
Deyirəm mehriban düşüncələrin
İsti qucağında qızınaq bir az...
Qoy uzansın gecə, geciksin səhər,
Yuxuya getməsin məclisdəkilər –
Mənim söhbətimdən yorulmaq olmaz.
Hələ yer üstündə, insan yanında
Deyib danışmaqdan doymamışam mən...
Uzadaq ömrünü hər bir anın da,

bir baca qardı.
Qar düşüb ovçunun tələsinə də,
Qar qonub tüfəngin lüləsinə də,
Qar yağır gecənin şöləsinə də,
Bu qar sirli qardı, tapmaca qardı.
Boyundan boy verir boyların üstə,
Oynayır sıldırım layların üstə,
Uzanıb ən uzun çayların üstə, -
Adına gəlincə, - bir heca, Qardı...

Lakin o da əsgərdir, gələcəyin əsgəri!
Sanki, öz atasını
Öz uşaq ağı ilə danlayaraq, söyləyir:
– Ata, gör, nə gözəldir təbiətin ağ donu,
Düşünürəm ki, bunu
Yaradan nemət verib,
Bizə ruzi göndərüb,
Yağmasa bu yağış, qar,
Suyunu hardan alar,
Düşün, çaylar, bulaqlar?!
Bizə nəfəs verən bu ağacları, gülləri,
Tarlalarda əkilən taxıllıq sünbülləri
Ellər necə sulayar?!
Taxıl olmasa əgər,
Bəs, bizləri qoruyan
Səngərdəki əmilər
Çörəyi hardan alar?!
Nə ilə qidalanar?!
Demirsənmi, ac qalar?!
Ata, sən sevməsən də,
Mən qarı çox sevirəm!
Əsgər əmilər üçün,
Qar yağsa, şənələnirəm!
Mən qarı çox sevirəm!
Səslandıkca beynimdə uşağın bu sözləri,
İnandırır sizləri,
Mən qarı çox sevirəm.
Mən qarı çox sevirəm!!!

Tək birçə yol qala

Sabir YUSİFOĞLU

Nə yaxşı göylərin yadına düşdük,
Bizim şəhərə də, axır, qar yağdı.
Aldadıb yerdəki sinoptikləri,
Yağdı səhərəcən, o ki var yağdı.

Bu qar lopa-lopa, bu qar dümappağ,
Yağa səhərəcən, yağa dizəcən.
Bağlana dünyanın bütün yolları,
Tək birçə yol qala - bizdən sizəcən!

31 yaşın şeiri

Salam SARVAN

Təkəm lap 31 rəqəmi kimi,
Yel əsir, əsəbdən titrəyir qapım.
Bir stol açmışam, süfrəmin üstə
birçə qab çatışmır – mürəkkəb qabı...

Vaxt axır, 31 yaş damcıları

aram-aram düşür hələ üstümə.
Elə üşüyürəm, O da yoxdu ki,
gəlib əllərini sərə üstümə.

Bu köhnə kirayə evin yiyəsi
yenə “qulağını” burur saatın:
– Fikirdən neçədə ayılacaqsan,
ay oğul, neçəyə qurum saati?

Qar haqqında şeir

Elşad XAQAN

Mən bu qarı sevmirəm!
Bəli! Sevmirəm qarı!!!
Gələndə göz önünə Xiyabanda uyuyan,
Qar yağanda soyuyan
Şəhidlərin məzarı,
Sevə bilmirəm qarı...
Düşündükcə səngərdə üşüyən oğulları,
Düşündükcə, necə də üşüyən ayaqları,
Düşündükcə, buz kəsib səxtadən vücudları...
Yox-yox, sevmirəm qarı...
Sevə bilmirəm qarı.
Ammə oğlum çox sevir,
Qar görəndə bərəlir
Sevincindən o məsum, o qayğısız gözləri.
Qarı sevmədiyimi o da çox yaxşı bilir,

Yel kimi keçməsin vaxt üstümüzdən...
Bu aylı gecədə, bu dağ düşündə,
Bu sazlı, söhbətli bulaq başında
Bu saat, bu dam
Heç yana, heç yerə mən tələsmirəm!

Elə gözəl qar yağır...

*Sabir RÜSTƏMXANLI,
Xalq şairi*

Elə gözəl qar yağır, qış da yadımdan çıxır,
Bu bəyaz burulğanda
yaş da yadımdan çıxır...
Ələnir lopa-lopa, ağır, yorğanparası,
Göydən milyon göz yağır –
görünməzdir qarası.

Ağappaq paraşütlər – buludun desantları,
Çapır göydən yərəcən Tanrının ağ atları.
Qonmağa yer axtarır körpəcə qu quşları,
Toxunur ağ xaliya ulduzlu naxışları.
Milyon ərş çəkilir göy üzündən yərəcən,
Bu bəyaz parçasını hamıyla bölənəcən.

Yüz qayçı itilənsin - bu ağ ipləri kəsməz,
Əlim ağ vərəqləri çevirməyə tələsmir...

İşləyir gecə-gündüz səssiz qar dəyirmanı,
Soyuq yorğan altında isinir yerin canı.
Bu ilahi təmizlik xatırladır nələri? -
Anamın gözlərində yuva qurmuş kədəri.
Əridib üfüqləri alovlu nəfəsilə
Ağ çiçəklı bağlardan boy göstərən səhəri.

Ağ simlərdə çalınır ən qəmli mahnılarım,
Qəderlə barışığım, kül olmuş arzularım.
Niyə donub qalmışam, nəyə
qarışıb başım? -
Qoy gedib səs-səmərsiz
bu ağılğa qarışım...

Qar

Ramiz QUSARÇAYLI

Yağır, yaman yağır Qubanın qarı,
Yenə Təngə qardı,
Afurca qardı.
Üzür dağ kəndini qışın qubarı
Tox toxa söylənir, ac aca, - qardı.
Qar qovur küləyi o dağ, bu dağda,
Sovrulur, səslənin dərə tabaqda,
Beləcə yağırdı min il qabaq da
Bu qar köhnə qardı,
çox qoca qardı...
Zirvədən asılıb soyuyur bulud,
Unut soyuqluğu buludum, unut...
Bir evdə od yanır,
bir evdə sükut
Bir baca tüstüdü,

Ötən il xatirələr yazdı könül dəftərimə,
Təzə ildən dönəcək can özü şahbazə, ilim.

Məni insan kimi Tanrım yaradıb sadə, mətin
Bələ dünyadə görək görməyim əndazə, ilim.

Necə xoş günlərimin tarixi ağımda qalıb,
Nə qədər olsa boran, gün calanar yazə, ilim.

Yenə şənlik yaradır, heysiyyətim qəlbimdə,
Toxunur duyğularım tar, qavala, saza, ilim.

Yazılan hər qəzəlin nöqtəsi, Lilpar, qoyulur,
Bilirəm, can yaranır, yol çəkilir azə ilim.

Yeni il

Ağamir CAVAD

Salam, yeni ilim, nə xoş görüşdü!
Biz gözəl günləri eşqlə sayırıq.
Bu ötən yeni il nə tez ötüşdü?
Təzə yeni ili qarşılayırıq.

Eşq ilə, gəl, qoyaq səssə dünyanı,
Eşqlə qiymət verək bu yerə, göyə.
Yeni il, nurunla bəzə dünyanı,
Çağır insanları sən həmrəyliyə.

Qoyma hədəf keçsin hər kiçik anı,
Xilas et cahanı ağ atlı ərle.
Sıyrıb ədalət, haqq qılıncını,
Bəzə dünyamızı qələbələrlə.

Eşqinlə qanad aç, düş dilə, yaşa,
Çıx zaman üzünə açıq alınla.
Ən uca zirvələr fəth elə, yaşa,
Həmişə yeni qal uğurlarınla.

Xeyir şəf üstündə qələbə çalsın,
Əbədi eşqlə qur hər saatını.
Ömrünün yolları sevinclə dolsun,
Tanrı da göndərsin mükafatını.

Qorxutdu məni

Arif FƏRZƏLİ

Dərələr, zirvələr bir qıyafədə,
Enişlər, yoxuşlar bir qafiyədə.
Bilinmir dünyanın uzununu, eni,
Qurd çöldə ağarır, quzu pəyədə,
Bu qarın ağılığı qorxutdu məni.

Həyatın qəribə işləri vardır,
Qar altı qalıbdır saçımın dənə.
Bir anda oğlulumun başı “ağardı”,
Bu qarın ağılığı qorxutdu məni.

Yağdıqca hər şeyi pozur elə bil,
Ağ xətlə təzədən yazır elə bil.
Bu dağlar, bu daşlar pozulsa, heç nə,
Fikirilər, yaddaşlar pozulsa, heç nə,
Qeybətlər təzədən yazılsa, heç nə,
Qorxulu bir yuxu yozur elə bil,
Bu qarın ağılığı qorxutdu məni.

Ağaclar ışıdır ağ bayraq kimi,
Yanında kırıyib ağciyər kolları.
Doğulub atılmış uşaqlar kimi,
Dümağ mələfəyə бүкүлүб yolları,
Bu qarın ağılığı qorxutdu məni.

Ağ küçə, ağ səki, ağ ev, ağ adam,
Bu ağ fiqurların önündə matam.
Susub soyuğuna dözdədim, atam,
Bu qarın ağılığı qorxutdu məni.

Təbiət, eh, bizim tayımız deyil,
Təbiət hamıya bir gözələ baxır.
Bayaqdan torpağa qar yox, elə bil,
Ağ ümid ələni, təsəlli yağır –
Bu qarın ağılığı ovutdu məni...

Qar yağır

Sərraf TALİB

Daha qışın ötkəm, oğlan çağıdır,
Yağış bitib, dağa-daşa qar yağır.
Qəfil külək yəndən əsib ağrıdır,
Payız donub baxır, qışa qar yağır.

Rizlər cığır olub, cığırılar da yol,
Cığıra qar yağır, rızə qar yağır.
Qarın ağrısından ağac olur kol,
Qarın ağılığından gözə qar yağır.

Dünyanın bir həzin nağıl vaxtıdır,
Çatılmış düyünlü qaşa qar yağır.
Dünyanın haqq-hesab, ağıl vaxtıdır,
Ağıllı, fikirli başa qar yağır.

Soyuqdan ağarıb titrəyir əllər,
Ayağa qar yağır, ələ qar yağır.
Qalanır üst-üstə qar kimi illər,
Yağır günə, aya, ilə qar yağır.

O gözəl, bilirəm, bir gün gələcək,
Xəyalə qar yağır, sözə qar yağır.
Öləydim üzündə qar dənəsitək,
Yağır asta-asta üzə, qar yağır.

*Səhifəni hazırladı:
Əli NƏCƏFXANLI
XQ*